

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND“LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE“

№ 68

15 жнівеня 1951

ГОД ВЫДАННЯ 5

ШТО НАМ СУЛЯЦЬ РАСЕЙЦЫ?

Да Дэкларацыі Саюзу Змаганьня за Вызваленія Народау Рasei (СБОНР)
і Лігі Змаганьня за Народную Свабоду у нацыянальным пытаныі

Усе расейскія палітычныя колы на эміграцыі, як ведама, цвёрда стаяць на лазыцьцях адзінай і непадзельнай Расеі. Што-ж тычыца паняволеных спачатку царскаю, а ціпер Сталінскую-Расею нерасейскіх народу, якія складаюць 65% насельнітва СССР і якія імкнуцца да адбування сваёй сувэрэннасці, вядучы за ёе бесперапынна змаганьне, дык становішча ўсіх расейскіх палітычных партыяў нічым істотным ні розыніцца. Прауда, адныя зь іх, якія нархісты, ані бесарусау ані украінцаў туркестанцу або каукасу зусім ні выязноюць за асобныя народы, падцягваючы іх пад агульную назыву «рускія», іншыя, псуздэмакратычныя групы ужо выязноюць іх за асобныя нацыянальнасці адзінай г. зв. «расейскія нацыі», то аднай далей за прызначаныне ім права на аутаномію у рамах расейскіх імпры да апошнія часу не пасоўваліся. З гэтага гледзішча усе расейскія палітычныя групы на эміграцыі згодныя із Сталінім у тым, што Расея, як імпрыя, павінна быць захаваная назаусяды. Іхны анатыкамізм пальпас толькі на тым, што іншы імкнунца да паваленія Сталінскага рэжыму, на месцы якога булы-бы заведзены іхныя сабскія антдэмакратычныя імпрыяльствы.

Аднак некаторыя расейскія палітычныя колы нядуна былі змушаны, хоць-бы толькі фармальна, адмовіцца ад сваіх імпрыяльствычных пазыцыяў, якія уваходзілі у войструю супяречнасці з дэмакратычнымі ідеаламі сяньнішніх эпох і вызначанымі сімі замежнімі тэктамі. Гэтая пытаныне, як ведама, стаяла на падаку дні рэжысараванай амерыканскімі дзеіцікамі Флюзэнскай канфэрэнцыі, якай адбывалася 16—23 студзені. Аб гэтым вымоуна съветчыца наступныя заявы Дэкларацыі:

1. Усе паняволеныя народы — беларусы, туркестанцы, украінцы, грузіны, армяне, азрбайджане і іншыя народы, якія не называюцца сабскім іменем ані не абазначаюцца агульным паніцыцем «інтаресейскія народы», а разглядаючы выключна, як «народы Расеі». Такім чынам паніцыце «Расея» расцягваеца на усе гэтых народы і іхніх тэртырый, ствараючы уражаньне, што гэта не апрычоная і самастойная народы, а толькі паасобныя нацыянальнасці супольнай «расейской нацыі» згодна афіцыяльнай дэфініцыі расейскіх салідарыстых. Нам могуць за-

жаунай незалежнасці. Адзінай-жакінці, што мы злосна прычэпліваемся да некаторых выражэнняў Дэкларацыі — можа быць толькі усенароднае галасаваньне (пле-бісцы), праведзенае пад наглядам За-дзіночных Нацыяў. Далей гаворыцца ў Дэкларацыі, што галасаванье ад ад-дзяленіні ад Расеі або ад захаваньні расейскіх імпры да праводзіцца на тэ-ртырыйскіх існуючых савецкіх саюзных рэспублік, а права узделу на такім галасаваньні будуть мець усе грамадзяне, што пражываюць на дадзенай тэрыто-рый у мантані галасаваньня незалежна ад іхнай нацыянальной прыналежнасці. Вінкі таго галасаваньня маюць быць абавязваючымі як для тых, што здабудуць большыню, так і для тых, што астануцца на мініні. У сувязі з гэтым прыхільнікі дэзяржаўнага адзінства зауседы здабывалася у праце з асамацінных дзеяньні, што малгі-перахіль на іх бок вынік народнага галасаваньня, як і ад усякіх спробаў непадпрадавацца ім або зъяніць іх сілай.

Такія асцяунія пункты расейскіх Дэкларацыі. Ня треба быць прафэсія-нальным палітыкам, каб адразу пабачыць, што такая дэкларацыя ані чуць на можа задаволіць нацыянальных імкненій ніводнага з паняволеных расейскіх бальшавізмам народу і што яна звязлецца падзілкаванай толькі тэктактычнымі ходамі расейскіх палітыкаў, а ня іхнімі шчырымі жаданьнімі раз-ввязаць нацыянальную проблему нерасейскіх падсавецкіх народу у духу дэмакратычных ідеяў сучаснай эпохі. Аб гэтым вымоуна съветчыца наступныя заявы Дэкларацыі:

«Правда» друкуе

У той час, калі перададзеная 7 ліпеня сёлета Савецкаму Саюзу рэзaloція аб запэўнені дружбы амэрыканскага народу да народу Савецкага Саюзу, што была прынятая амэрыканскімі кангрэсам, зусім на была паадданеная да ведама насельніцтва Савецкага Саюзу, міністар замежных спраў Вілікабрытаніі Морысон апінуўся у значна лепшым палажэні.

Морысон перад некалькімі тыднямі пераслаў у редакцыю цэнтральнага органа паўлачыннага народнага Саюза «Правда» пасланыне да народу Савецкага Саюзу, у якія «Правда» із свайго боку на-магасцца скіраваць пад адрасам Захаду, сікідаючи гэтым усю віну з галавы хвора на здаровую.

І так Морысон зануляе, што у Савецкім Саюзе няма свабоды слова, дзе ніхто

не мае магчымасці данедзца, як жыве-што думае рошта съвету. «Чаго патра-бусе баліца Ваш урад? Я зычыу-бы, каб білайшо за нашымі прыкладамі. Ап-гельскія радыялістадачы з Савецкага Саюза на нас свабодна можна слухаць. Ня толькі штодзёнкі брытанскіх ка-мунітэй, але навет «Парвуд» на-можа свабодна купіць кожны. На нап-надрукавала, падаючы адначасна ўсю яе адказ, разъмерам удава большы за заяву Морысона, які бяспречна звязлецца афіцыяльным становішчам палі-бюро.

«Бас староюцца пераканаць, — гаворыць Морысон, — што мы звязлецца падпалышчыкамі вайны, што мы у са-юзе зь іншымі гаспадарствамі заходнімі на аснове базуночнага вызначаныя за кожным народам права самому сва-бодна пастанавіць або будучым лёссе-включна з абвешчанынем сабскай дэяр-

На гэта «Правда» пасланыне да народу Савецкага Саюзу, якія удалася вырваны аз-пазднявацца, заяуляе: «У СССР няма свабоды слова, свабоды прэзыдэнтаў або сва-боды арганізаціяў для ворагаў народу,

для памешчыкаў і капіталістых, якія былі пераможаныя рэвалюцыяй. Гэтай свабоды няма у нас таксама для не-папраўных зладзену, для падрэзных агентаў, тэрарыстаў і забойцаў, што пасылаюць заможнай разьведкай, як і для праступнікаў. Гэтыя-ж аз-пазднявацца з іхнімі арганізаціямі із свайго боку павінны выявіць максымум добрася волі ѹ пачуцці грамадзкае здысцылінаванасці, каб пера-будова іхніх дзеянасціў на залежнасці ад агульнага пляну не асталася толькі на паперы. Няма патрабы даказаць, што дзеянасці таго, каб згодна нашых думак пера-будоваць усю нашу працу, певінны зынікніць, ці прыпамесі адыйсьці на задні плян, шкодныя лякальныя пат-рытызмы, якімі заразіліся ужо беларусы на некаторых краінах іхнага ася-ленінства. Сяньня не сакрэт, што замест таго, каб усю нашу эміграцыю ува ўсіх краінах і частках съвету уважаць за адно сквардыванне цягле на залежнасці ад гэтага плянінаванія ейнou дзея-насці павінна быць стаўкай каардынаванай і пілнівайцца зверху пры актыў-нім узделе і у паразумлені з усімі аз-пазднявымі наша эміграцыі. Пры гэтым каардынуючыя і плянуючыя дзеянасці павінны выказаць максымум са-праваў народу на дэзяр-жаўнага незалежнасці павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы.

3. Паводле Дэкларацыі усенароднае галасаваньне мае праводзіцца толькі на тэрыторыях саюзных рэспублік СССР. Такое запэўненне расейскіх палітыкаў адкрывае іхнія імпрыяльстичныя тэндэнцыі, бо на ўсім нерасейскім народам дзеяцца навет права шляхам галасаваньня на дэзяр-жаўнага незалежнасці павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы. Аб гэтым вымоуна съветчыца наступныя заявы Дэкларацыі:

(Заканчэнне на 2. балоне)

Патрэбная рэарганізацыя

Працэс эміграванія беларусаў з Ня-меччыны у краіны новага асялення ужо трэба лічыць закончаным. Бела-руская нацыянальна-грамадзкая палітычнасць павінна ужо уваіцьсі ў больш менш сталае русло. Нашы адказныя палітычныя і грамад-зкі дзеянасці мусіць парушыцца ад тым, каб наша дзеянасць была па магчы-масці найбольш прадукtyнай і ад-казвала найвялікшым нашым патрабам сініннянія дні.

Ані з гледзішча на малую колькасць павіннае эміграцыі і вельмі сціплы у ей практык інтылігенцыі, ані на нашыя скромныя матарыяльныя магчымасці нельга думачы абы тым, каб усе галіны нашага грамадзкага, палітычнага і культурнага жыцця было дастатковай і у роунай меры ахопленыя пляшам на-туралынага, нічым не каардынаванага разъвіцца наша дзеянасць. У такім выпадку хутка паустане іспажадана, а павет шкоднае зъявішча, як гэта ужо у значайнай меры ёсць сяньня, што адну ў ту самую працу будзе выконваць некалькі нашых эміграцыйных асяродз-дзяяў або арганізаціяў, уваходзячы у патрэбную між сабой канкуренцыю, тады калі іншыя дзялянкі, які менш важныя за першыя, будуть зусім занядбаныя. Мы часта будзем марнаваць свае сілы і час на спрэчкі паміжнасці і тэктактычныя, што таксама ня рэдка у нас сяньня робіцца, пакідаючы без належна-угаві справы першадзягнага значэння.

Само жыццё вымагае грунтуюче пе-работы useje наша дзеянасць на эмі-грацыі з настуленнем на якімай большую прадуктынай павіннае, мэтазгоднай дзея-насці і пілнівайцца на эміграцыі з настуленнем на якімай большую пад-праўную незалежнасць павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы.

Сама жыццё вымагае грунтуюче пе-работы useje наша дзеянасць на эмі-грацыі з настуленнем на якімай большую пад-праўную незалежнасць павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы. Сама жыццё вымагае грунтуюче пе-работы useje наша дзеянасць на эмі-грацыі з настуленнем на якімай большую пад-праўную незалежнасць павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы. Сама жыццё вымагае грунтуюче пе-работы useje наша дзеянасць на эмі-грацыі з настуленнем на якімай большую пад-праўную незалежнасць павінна ад-таго, што гэтыя права ён сяньня дзеля неабходных тэктактычных меркаваньню задзяллюючы.

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

На гэта «Правда» адказвае: «Калі гэта прауда, дык чаму тады ініцыятыры Атлянтычнага пакту не запрасілі да падзелу ў ім Савецкага Саюзу? Чаму вы адізіваліся ад Савецкага Саюзу? Чаму вы заключылі гэты пакт за плячыма Савецкага Саюзу і у срэгай тайніцы?»

ПатрЭбная рЭарганізяцый

(Заканчэнне)

зъяулецца сяньня перад народамі гэта съвету амбасадарам беларускую справы. Іно інакш і быць ня можа, бо пры умовах, калі наша балькаушчына адзеленая ад рэшты съвету падвойной зялезнай заслонай, калі ад імені беларускага народу самазвана прамауляюць сяньня толькі Сталінскія найміты тыпу Кісялёва і калі наша народ ня можа выскажаць сваю голасу ані у сібе дома, ані на міжнароднай арене, толькі наша эміграцыя зъяулецца тады пакліканай інфармаваць шырокі съвет абеларусі. Вызвольна-нацыянальных імкненнях нашага народу і бараніц ягоныя нацыянальныя інтаросы. Таму на дзеянасьць дыпляматычную, палітычную й прапагандовую навонік мусіць быць зъвернутая найбольшай увага і усе нашыя людзі, адпаведна да гэтага заданьня прыгатаваны, павінны ў гэтай галіне працоўць з сібе учё, што ляжыць у іхнай магчымасці. А уся наша эміграцыя павінна дацьніваць вялікую важнасць, такай дзеянасьці і аказваць ей усякую помоч.

2. У умовах вялікае расцярушацьці нашых суродзічау ува ўсіх краінах вольнага съвету асаблівага набірае значэння нацыянальна-грамадзкая дзея-

насьць унутры самой эміграцыі. З прычыны малой нацыянальной съведамасці вялікае колькасці нашае эміграцыінае масы, як і незалежных ад нас абстравіну мы ужо зтубілі вялікую частку беларуса на чужыне. Яны выдатна узбагацілі польскую й расейскую эміграцыйную масу ѹ зъяулецца ужо для нас з нацыянальнага гледзішча назаўсёды страчанымі. Таму вялікае увага павінна быць зъвернутая на тое, каб уратаваць нацыянальнае ўсіх тых беларуса, што асталіся у наших радох, і зрабіць іх карыснімі для нашае нацыянальнае справы.

Найбольшую помоч у реалізацыі гэтага заданьня могуць аказаць два наступныя мерапрыемствы: а) Трэба нащую дзеянасьць пабудаваць так, каб па магчымасці усе бяз выключэння нашыя суродзічи былі ахопленыя наўмысімі грамадзкімі арганізацыямі. б) Асаблівія выслікі неабходна съкіраваць на тое, каб да ўсіх беларуса на эміграцыі даходзіла беларускае друкаванае слова. Як адно так і другое можа адыграць вялізарную ролю, што нашыя эмігранты будуть стала знаходзіцца пад належным уздзельнінем беларуса на нацыянальна-вызвольнае ідзені і у сталым

кантакце з нашым арганізацыйным жыцьцем.

3. У палітычным і нацыянальна-грамадzkim жыцьці нааагу, а на эміграцыі у прыватнасці вялізарную ролю адыгрывае прэса. Яна зъяулецца наўлемшымі паміж нашымі суродзічамі, часта аздзеленімі месцамі пражыванья аздзін ад другога сотнямі ѹ тысячамі кіламетраў, як і паміж імі з аднаго боку, і нашымі палітычнымі і грамадзкімі цэнтрамі — з другога. Апрача гэтага на адвaledнай узроуні паастауленая прэса зможа выдатна прычыніцца да ідзала-гічнага узгадавання, нацыянальнага узмащнення й грамадзка-палітычнага выраблення наших суродзічау. Яна таксама будзе навонік выдатным паказыкам нашае загранізаванасці ѹ нацыянальной актыунасці. Таму проста незразумельм і непрабачальным ёсць факт, што наша прэса зъяулецца сяньня найбольшай занядбанай спасярод ўсіх іншых дзялянок нашае эміграцыінае дзеянасьці. Ніякім аб'ектунымі прычынамі ня удацца сяньня апраудаць таго, прыкладам, зъявішча, што орган нацыянальной эміграцыі у краіне, дзе знайшла сябе іншынікай найбольшай колькасці беларусау і чиць на ўсе перадаваць іншынікі, выхадзіць ѹ некалькімесячнымі перапынкамі. Нацыянальная прэса, як і усякіе выдавецтва нааагул, павінна з гледзішча на єйную выключнную ролю стацца прадметам найвялікшага руплівасці. І наадварот, занядбанне нашае прэсы, што асабліва мае цінніст месца за ажынам, ёсць адначынай прыкрам паказыкам непрабачальнай аўзялівасці ѹ занядбаныя ўсіх іншых галіна нашае нацыянальной дзеянасьці.

Весь тая наша праекты рэарганізацый нашае дзеянасьці на чужыне, якія, на нашу думку, безадкладна павінны быць праведзеныя на жыцьцё, і тыя найважнейшыя дзялянкі нашае працы, якія павінны быць выдзелены спаміж іншых, як найважнейшыя й неабходна памечныя.

Калі-б навет вялізарная бальшыня нашае эміграцыі поунасціо згадзілася з выказанымі у гэтym артыкуле думкамі, то справа ад гэтага яшча не напрэвіца. Трэба акб нашыя вярхоўныя палітычныя і грамадзкія дзеяньні энэргічна звязліся за грунтоуну перабудову нааша дзеянасьці на эміграцыі, апрацаўлі адпаведныя пляны і узгоднілі яго з усімі нашымі эміграцыйнымі асяроддзізмі. Ставячы цэлае пытанье конкретна й адкрыта, мы юзём таксама зрабіць канкрэтную прапанову, ад како павінны выйсці вярхоўныя дырктыўы у гэтym пытаньні. Паколькі паспяховасць усёліе акцыі будзе залежыць ад аутарытэтнай асасці тых дзейнікаў, што праймуюць на сябе іншыя пытанія, і тыя, якія неабходна каб яе узначалілі найвялікшыя нашыя аўтазыўты — Прэзыдэнт ВНР па лініі нацыянальна-палітычнай і Сучаснства Аб'яднаныя Беларускія Эміграцыі (САБЭ) — та лініі грамадзкай.

Дакладна якія ўспышылі пытанія, якія звязаныя з пытаніем дзяянасьці на чужыне, якія, на нашу думку, безадкладна павінны быць праведзеныя на жыцьцё, і тыя найважнейшыя дзялянкі нашае працы, якія павінны быць выдзелены спаміж іншых, як найважнейшыя й неабходна памечныя.

Дэкларацыя разылічаная дзеля вонкавага эфекту. Мы ня цвердзім, што яна знойдзе сярод некаторых колаў Захаду часовых энтузіястых, якія захочаць у ей пабачыць шчасльвай разылічаныя нацыянальнае пытанія. Ейнія чульльвія наўонікі тоны напузна ня здолеюць захапіць ніводнага з паняволеных народау. Ды уроцце ня маюць гэтага на мэце й самі расеіцы, бо у праціўным выпадку іхнія запраудныя імпэрыялістычныя намеры больш умела былі-б замаскаваныя.

Дэкларацыя разылічаная дзеля вонкавага эфекту. Мы ня цвердзім, што яна знойдзе сярод некаторых колаў Захаду часовых энтузіястых, якія захочаць у ей пабачыць шчасльвай разылічаныя нацыянальнае пытанія. Ейнія чульльвія наўонікі тоны напузна ня здолеюць захапіць ніводнага з паняволеных народау. Ды уроцце ня маюць гэтага на мэце й самі расеіцы, бо у праціўным выпадку іхнія запраудныя імпэриялістычныя намеры больш умела былі-б замаскаваныя.

Дакладна якія ўспышылі пытанія, якія звязаныя з пытаніем дзяянасьці на чужыне, якія, на нашу думку, безадкладна павінны быць праведзеныя на жыцьцё, і тыя найважнейшыя дзялянкі нашае працы, якія павінны быць выдзелены спаміж іншых, як найважнейшыя й неабходна памечныя.

Язэп Карапеускі.

Чытайце ѹ пашырайце беларускую незалежніцкую газету «БАЦЬКАУШЧИНУ»!

Складайце ахвяры на Выдавецкі Фонд

На землях Беларусі

Беларускае селянства супраць зыненавіджаных калгасау

Часцей і часцей пранікаюць да нас весткі аб тым, што беларускае селянство на бацькаушчыне, асабліва у яе адрасам акруговых партыйных органаў Пінскай ды Віцебскай акругаў, закідаючы ім няздольнасць да начэснасці. Падаецца, што шмат якія акруговыя партыйныя кірауніцтвы выслалі на вёску кірауніцтву, скампрамітавых у цэнтрах, быццам з кару.

У сълед за гэтым начаціся зваленіні адказных працаўнікоў із сваіх становішч за наўстробства і гультайства. Прыкладам у вадным толькі Менску звольнена аж 436 адказных працаўнікоў, а у Горадні 34.

Аднак, як можна бачыць з апошніх метраў савецкіх газетаў, усе гэтыя мэрэпрывемствы ня далі ніякіх вынікаў. Сыстэма калгаснага прыгону й надалей астасця чужой і зыненавіджанай для беларускага селянства. Таму савецкія партыйныя органы усыцяж прыгатавляюць новыя кадры агітатаў, што маюць бесперыпні адумраніваць гавоўцы беларускім сялянам.

Гэтак між іншымі брытанскіе радыё ББС, апралочыся галоуным чынам на дадзеных савецкіх газетаў звычайна маучыць, якія энэргічна прымаюць, каб успакіць селянскіх хвалюнаній іхны пасыпны супраць.

Вось найболыш характэрны факты, пра якія паведаміла лёйданскія радыё: Беларускае селянства выказала упартыя супраціву бальшавіцкай калектывізацыі, асабліва у заходніх частках Беларусі, што да вайны была пад Польшчай. З трудам створаны тут калгасы, далёка яшчэ не замацаваныя. Дык нічога дзеяна, што цяперашняя акцыя згону даслонішчыні калгасау у большыя, выклікала мае чутку на падыходніх савецкіх газетах, што органы наўстробства вынікаюць з выраблення наўспыненіяў на суродзічау.

Гэтак між іншымі брытанскіе радыё ББС, апралочыся галоуным чынам на дадзеных савецкіх газетаў звычайна маучыць, якія энэргічна прымаюць, каб успакіць селянскіх хвалюнаній іхны пасыпны супраць.

Гэтак маскоўская «Правда» за 16. 7. 51 падала, што пры ЦК КП(б) Беларусі начаціла сваю работу месцячныя курсы прапагандыстых, на якіх вучыцца 390 чалавек. Перападрыхтоука кадраў прапагандыстых праводзіцца таксама ува ўсіх абкомах партыі, на якіх займаеца 3.130 чалавек.

На усей тэрыторыі Беларусі усыцяж павялічваецца колькасць г. зв. «адстаючых рабнаў», якія зъяулецца прадметам павялічэння пасадамі, што ЦК КП(б) Беларусі прымае меры для помочы адстаючым рабнаў, у якіх паведаміла, што ЦК КП(б) Беларусі — пішча «Правда» — выехаў таксама у Сапоцкайскім раёне Горадзенскай акругі. Другая брыгада аказала «вялікую помач» у наладжанні партыйнай работы у Ігуескім раёне Маладечніскай акругі.

«Надяна брыгады ЦК КП(б) Беларусі — пішча «Правда» — выехаў таксама у Несвіскі, Бягомельскі, Гарадзенскі, Круглянскі і Іншыя адстаючыя раёны распублікі».

Колькі-б агітатаў на высыпала камуністычнай партыі Беларусі выслала на пачатку гэтага году на вёску аж 7 636 агітатаў, якія мелі сказаць 12 500 прамаваў абарысцічных калгасах ды аўзялівасці. Гэтак «Правда» за 19. 7. 51 паведаміла, што ЦК КП(б) Беларусі прымае меры для помочы адстаючым рабнаў, у якіх паведаміла, што ЦК КП(б) Беларусі — пішча «Правда» — выехаў таксама у Сапоцкайскім раёне Горадзенскай акругі. Другая брыгада аказала «вялікую помач» у наладжанні партыйнай работы у Ігуескім раёне Маладечніскай акругі.

Камуністычнай партыі Беларусі — пішча «Правда» — выехаў таксама у Несвіскі, Бягомельскі, Гарадзенскі, Круглянскі і Іншыя адстаючыя раёны распублікі.

Гэтак «Правда» за 7. 7. 51 паведаміла: «Пленум Варашылаўскага райкому партыі гораду Менску абсудзіў пытанье ахвяры на дзяянасьці партыі, якія прадметам асаблівай вайстрай крываўкі і напаганіць, якія выносяцца на розных пленарных зборах калгасаў».

Гэтак «Правда» за 7. 7. 51 паведаміла: «Пленум Варашылаўскага райкому партыі гораду Менску абсудзіў пытанье ахвяры на дзяянасьці партыі, якія прадметам асаблівай вайстрай крываўкі і напаганіць, якія выносяцца на розных пленарных зборах калгасаў».

На пленуме зъяўлялася увага, што партыйная арганізацыя й яе бюро слаба

(Заканчэнне на бал. 3)

Др. Ст. Ст.

Паход супраць мовы

«Беларусы, не пакідайце мовы Вашай беларускай, каб ня умерлі!»

Францішак Багушэвіч.

Бальшавіцкі лёзунг у дзеянасьці народу — «нацыянальная па форме, сацыялістычная па зъменту», — які яшчэ сяняня на зъянікі з балону савецкага прэзыдента сталася таксама «сацыялістычнай», бо гэтага «сацыялістычнай» у Сталінскім практычнай дзеянасьці яшчэ даўно перастаў быць актуальным. Ужо ад даўжэйшага часу й форма нацыянальных культураў не-расейскіх народаў сталася таксама «сацыялістычнай», бо гэтага «сацыялістычнай» у Сталінскім практычнай дзеянасьці яшчэ даўно перастаў быць актуальным.

Нязылічаная колькасць довадау і фактуаў із жахліве савецкага запрауднайсці усебакова пачвярджае, што прымусовая русыфікацыя, якая състотнасць аўзялівасці і зъяўлялася залежнай кансэквенцыйнай праводзіцца ў СССР ад часу ліквідацыі «нацыянальнага інчу», г. з. ад 1928-29 г. г., усім сваім астрыём съкіравана на першую чаргу супраць нацыянальных моваў, якія былі падвойнай асновай савецкага народу. Гэтыя некалькі год былі перыядам найбольш буйнага разыўвіцца беларускага прамаўлініза, калі савецкія органы адкрыта занядбалаў на падыходніх савецкіх народаў Савецкага Саюзу. Яна мела апраудаць наўспыненіе з пасадамі на чыннай мове.

Д

Савецкая пропаганда на службе вайны

Уесь вялізарны апарат пропаганды Савецкага Саюзу настаяулены сяняня на псыхалагічнае прыгатаванне савецкага насельніцтва да новай імпэрыялістичнай вайны. Так як гэтая вайна будзе весьцісія супраць дэмакратычнага Захаду, галоуна Задзіночных Штатаў Амерыкі, док і уся гэтая пропаганда актыка зъяўляецца скіркаванай супраць англо-амерыканскага пракцуніка.

Савецкая пропаганда, каб застращыць грамадзян Савецкага Саюзу перад англо-амерыканцамі на выпадак іхнай акупацыі савецкай тэрыторыі й разбудзіць у іх пачуцьцё ненавісці да амерыканска-ангельскага народу, стварае непрауда-падобныя легенды аб нялюдзкіх актах зъдзеку амерыканскіх і ангельскіх жаунеру над цывільным насельніцтвам Карэй. Для большага эфекту Саветы пастаралісь выслыць у Карэю камуністычную «Камісію Міжнароднай Дэмакратычнай Фэдэрасіі Жанчын» дзеля расп'яследавання праступкаў амерыканска-ангельскіх інтарэнтаў у Карэю. Гэтая камісія, быццам съцвердзішы падчас паездкі па краіне магнітакі факты крывавых праступкаў «агрэсаў», выступіла з заявай, у якой дамагаеца ад Задзіночных Нацыяў спыненія вайны у Карэю, адданыя пад суд міжнароднага tryбуналу усіх, хто нясе адказнасць за гэтую вайну, і пакарання іх за зробленыя праступкі.

Гэтая заява нічым абсалютна не розніца ад іншых заяваў розных камуністычных міжнародных арганізаціямі, што знаходзіцца на службе чырвоных Мсквы. Затое вельмі вымоунімі зъяўляюцца справаздачы некаторых сбяроў камісіі ад амерыканска-ангельскіх «злачынстваў», што друкуюцца на балонах савецкага прэзыдента. Ім варта прыгледзіць.

Гэтак нейкі А. Чурынау зъяўляеца на балонах «Літературнай Газеты» (№ 68 за 9. 6. 51) свае спасцяцірі й уражаны пад загалуком «Звяры на карэйскай зямлі». Ен перадае ўсё тое, што быццам расказвае яму карэйскі селянін Пак-Юн-Сік, які згубіў усю свою сям'ю у падпаленым амерыканскім самалётам вагоне. Каец расказвае, што калі амерыканскіх войскі пад націскам чырвоных уцякалі з правінцыі Канвон, яны патрабавалі, каб маскоўе насельніцтва эвакуавалася разм з імі. «Прадчуваючы, што насельніцтва на выканане загаду — быццам гаворыць каец —, які пачалі гразіць ужыццё атамнай бомбы. Але і гэта не дало рэзультату. Тады уваружаныя аддзелы інтарэнтаў пачалі сілай выганяць сялян з дамоў. Тых, што супраціўляюцца, закалвалі штыкамі, расстрэльвалі». Каля ўсіх пасадзілі ў цягнік, які дугут час на могрушыць зь месца, «віхром пранесціся тры амерыканскія самалёты із знакамі Арганізаціі Задзіночных Нацыяў. Першыя два паветраныя разбойнікі паділі вагоны бэнзынай, а трэція выпусціць сільную агніную струю. Адразу паустала вяліка пажарышча. Зашаваліся, зачыркалы тысячі ахінных агній карэйцаў... Гаручыя людзі выскаквалі з вагонаў на сянец, некаторыя прабавалі уцякаць, але тут-же падалі, патрапілі кулямі: амерыканскія каты адкрылі стральбу па сваіх ахвярах із ружжай і кулямётамі».

Гэты-ж Пак-Юн-Сік (бальшавікі, як

ведама, зъяўляюцца незраунанымі майстрамі даведвашца ад людзей усякіх рэчаў, якіх яны навет на бачылі і аб якіх ніколі на чулі) расказвае уздельніку камісіі ад яшчэ адным падобным выпадку, што быццам здарыўся у горадзе Чэчхонь. Мораныя голадам карэйцы, напалі на склад прадуктаў, што былі сабраныя на насяленні паудзінкарэйскім урадам, і пачалі іх дзяліць. «Адразу да складу прымчалася на аутамашынах група узброенных амерыканцаў і адкрыла стральбу па таупе. Былі чуты стогны раненых, плач дзяцей»...

Таяж «Літературная Газета» у нумары 72 за 19. 6. 1951 зъяўляеца падобную справаздачу Эвы Прыстэр — аустрыяцкага камуністычнага сбяроў камісіі. Вось якія байкі выпісвае аустрыяцкага камуні-

стага выводзілі пасля некалькіх тыдняў на адзін з узгоркаў недалёка ад гораду. Над гэтымі узгоркамі — іх там кали дзвіцца — дасоль кружкаў чорных хмары мух і стаіць цяжкі запах дагніваочых трупоў. Кожны узгорак прадстаўляе сабою брацкую магілу. Мы ба-чыты гэтую трупу» (гэта камісія бальшавікі брацкія магілы памардаваныя імі польскіх афіцэрояў у Катыні паказвалі, што доказ імемскіх прагеступкаў — Рэд.)

«...Далей мы пабачылі — гаворыць чуне-ж пад дыктоуком прадстаўніка МГБ Эва Прыстэр — хлеу із цементу із высокім, абнесенымі кратамі вонкімі. У гэтых хлеу амерыканцы запёрлі зімой самседзіст матак з дзецьмі. Хутка маткі былі жывымі закапаныя у зямлю. Дзяцей пакінулі у хляве... Яны памерлі ад голаду й холаду. Калі хлява амерыканцы падырнулі віно»...

Ад падобных «фактаў», што «съцвердзіла» Камісія Міжнароднай Фэдэрасіі Жанчын, аж роіца на савецкай прэсе. Калі-такі справаздачы прачытаў любы грамадзянін дэмакратычнага Захаду, Гн-бы весела разъясняўшы й на прыдадзубы падобным легендам ніякага значэння. Но ці-ж можа паверніць чалавек Захаду, які бачыў дыбадушнага амёрыканскага жаунера у ватсоннюю вайну й ягоныя кафектныя дачыненіні да найблізьшых сваіх ворагаў — імемскіх нацыстах, што ён налагул здолыны на такія учынкі?

Але бальшавікі не для Захаду выпісваюць падобныя байкі, але штодзенна імі кормяць аддзеленых ад гэтага Захаду грубой зялезнай заслонай сваіх грамадзян. Яны намагаюцца застращыць сваіх грамадзян, што іх чакае жанчыністкі падобныя заслоні, якія падырнулі ўсіх савецкіх падставікі Савецкага Саюзу амёрыканцамі у будучай вайне. І гэтая савецкая грамадзяніні, якія падырнулі ўсіх савецкіх падставікі Савецкага Саюзу амёрыканцамі у будучай вайне. І гэтая савецкая грамадзяніні, якія падырнулі ўсіх савецкіх падставікі Савецкага Саюзу амёрыканцамі у будучай вайне. І гэтая савецкая грамадзяніні, якія падырнулі ўсіх савецкіх падставікі Савецкага Саюзу амёрыканцамі у будучай вайне.

Вістычнай камісіі у Карэі, на сваій зямлі на бачылі. Пададзенія у прыведзеных справаздачах эпізоды з Карэі зъяўляюцца жывым скатівамі із штодзенскіх выпадкаў Сталінскага й Гітлераваускага краін.

Пададзенія

зъяўляюцца

жывым

скатівамі

зъяўляюцца

жывым

скатівамі